

hemmes af denne Lovbestemmelse, gaar vi med til den.

Der er i Landstinget tilføjet en sidste Paragraf, som jeg finder er særlig heldig, idet denne Lov bliver kædet sammen med Moratorie-Loven, saa man i Stedet for at fastsætte en vis Dato for nærværende Lovs Ophør bestemmer, at den skal ophøre sammen med Moratorie-Loven. Jeg har allerede tidligere gjort gældende, at for Husejernens Vedkommende var det en Beskyttelse, som var truffet i Moratorie-Loven, og det forekommer mig rigtigt og naturligt, at den Beskyttelse, som nu træffes for Lejernes Vedkommende imod Misbrug fra Husejernens Side, sammenkædes med Moratorie-Loven, saaledes at de to Love staar i Forbindelse med hinanden og ophører samtidig. Ved de Forandringer, jeg her har fremhævet, bliver en Lov som denne ganske vist ikke for os et Ideal af en saadan Lov, og i det hele vilde vi ønske, at det ikke havde været nødvendigt at lovgive paa dette Omraade, men den er blevet saa meget forbedret, at den er blevet acceptabel for os. Jeg kan derfor tilraade at stemme for Lovforslaget.

Jeg ønsker at tilføje en Bemærkning om vor Protest mod Lovforslagets ekstraordinært hurtige Fremme sidste Gang, det var til Behandling her i Tinget. Det forekommer mig, at Berettigelsen af denne Protest er blevet yderligere bestyrket ved, at der siden den Tid er forløbet godt 3 Uger og efter Betænkningens Afgivelse af Landstingets Udvalg 8 Dage. Det forekommer mig ogsaa, at vi havde Ret i at gøre gældende, at man ikke burde fremme den Sag ekstraordinært hurtigt, idet vi ikke kunde indse Grunden til denne Hast. Som jeg allerede nævnede, da jeg forrige Gang havde Ordet, har vi i en Række Tilfælde, hvor de ekstraordinære Forhold gjorde en hurtig Behandling nødvendig, været fuldstændig rede til at følge Regeringen og hurtigt give den de Bemyndigelser, den havde Brug for, men jeg tror, det var med Rette, vi modsatte os, at det skete i dette Tilfælde. Jeg vil hertil føje det Ønske, at Regeringen paa sin Side ikke vil forlange ekstraordinært hurtig Behandling i Tilfælde, hvor det ikke er ganske nødvendigt. Det er uundgaeligt, at Regeringen under Forhold som de nuværende i mange Henseender maa blive beklædt med Diktatur, men det forekommer mig heldigt, om Regeringen paa sin Side vilde være saa varsom som muligt med at indskrænke den Ret, Rigsdagen bør have til ordentligt at gennemgaa de Lovforslag,

for hvis Vedkommende der ikke er nogen Nødvendighed for en saadan glubsk Fremgangsmaade; det tror jeg, alle Parter vil være tjente med.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at man stemmer for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu er kommet fra Landstinget.

Indenrigsministeren (Rode): Efter at Udvalgets ærede Formand (Ivar Berendsen) har gennemgaaet de i Landstinget foretagne Ændringer, kan jeg nøjes med at anbefale Lovforslaget, som det nu foreligger. Den Ændring, jeg ser paa med størst Betænkelighed, er Bestemmelsen om, at Nybygninger er undtagne fra Lovens Regler. Det er irrationelt, at der fremtidig i en By, hvor Loven benyttes, vil kunne findes Ejendomme, som ikke falder ind under Loven, men det har været klart, at disse Ejendommens Undtagelse har været Betingelse for, at Loven kunde blive gennemført i det andet Ting, og da man fra den Side, som fordrede Nybygninger undtagne, stærkt fremhævede Ængstelsen for, at Bestemmelsen om Nybygningers Medtagelse skulde medføre Indskrænkning i eller Standsning af Byggeriet, kan man naturligvis ud fra dette Synspunkt betragte det som en Fordel for Lovens Fremtid, at denne Beskyldning mod den ikke mere vil kunne anvendes. Jeg gaar ud fra, at Opfattelsen er fejlagtig. Lovforslaget som vedtaget af Folketinget stillede i Virkeligheden Nybygningerne paa en ganske særegen Plads, hvor Beskyttelsesreglerne havde at tage Hensyn til alle de særlige Forhold, som for Tiden gør sig gældende ved Nybygninger, men det kan være rigtigt, at et psykologisk Moment kunde gribe ind i Sagen, og at man, skønt der ingen faktisk Hindring var til Stede, mente, den var til Stede, og derfor holdt sig tilbage med Hensyn til Opførelse af Bygninger, der ellers var ønskelige. I øvrigt har Lovforslaget opretholdt den Deling af Ejendommene, som indførtes her i Folketinget, og hvorefter der gøres Forskel med Hensyn til større og smaa Boliger, og der er kun foretaget den Ændring, at man har ført nogle mindre Boliger over i de større Boligers Række. Da det imidlertid er lykkedes mig at gennemføre § 7, hvorefter alle Lejligheder, som er opsagte til Fraflytning, falder ind under de mindre Lejligheders Kategori med Hensyn til Beskyttelsen, hvad jeg anser for meget betydningsfuldt, har jeg ikke betragtet det, at nogle mindre Lejligheder flyttedes op ad til større